

2021-047

Nota Grammene Grijsbulckstraat 17

Programma van Maatregelen

Bert ACKE, Maarten BRACKE en Paulien FONTEYN

16-6-2021

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een aanvraag voor een omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden te Grammene (Deinze) Grijsbulckstraat 17, waarbij de totale oppervlakte van de kadastrale percelen waarop de aanvraag betrekking heeft 3000m² of meer bedraagt, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota¹ bestond uit een bureauonderzoek. In het programma van maatregelen was opgenomen dat een landschappelijk booronderzoek en proefsleuvenonderzoek diende uitgevoerd te worden in uitgesteld traject. In deze nota, opgemaakt onder supervisie van een erkend archeoloog, worden de resultaten van dit archeologisch vooronderzoek beschreven.

In eerste instantie werden landschappelijke boringen uitgevoerd op het terrein. Dit onderzoek werd uitgevoerd op woensdag 2 juni 2021. Conform het programma van maatregelen horende bij de bureaustudie werden 8 boringen geplaatst. De meeste boorsequenties vertonen een A(p)1-Ap2-C opbouw of een verstoorde sequentie. Omdat slechts een kleiner deel van de boringen verstoringen vertonen, kunnen archeologische sites met grondsporen nog een gunstige bewaring kennen, hoewel er binnen het plangebied verstoringen worden verwacht te linken aan de voormalige bebouwing. Er diende aldus wel nog een proefsleuvenonderzoek te worden uitgevoerd. Dit vooronderzoek met ingreep in de bodem vond plaats op donderdag 10 juni 2021.

Het sleuvenplan zoals opgenomen in de bureaustudie voorzag in de aanleg van zeven NW-ZO georiënteerde proefsleuven. Dit plan werd deels aangepast in het westelijke deel van het terrein, waarbij twee sleuven volgens een NO-ZW oriëntatie werden uitgevoerd. De andere 5 sleuven volgden het vooropgesteld sleuvenplan. Wel werd rekening gehouden met de te behouden bomen (ca. 550m²) en de elektriciteitsmast (ca. 200m²). Voor de uitgraving werd gebruik gemaakt van een niet-getande graafbak van 1,80m breed. Er werden enkele kijkvensters aangelegd om de schijnbare afwezigheid van sporen te bevestigen. De grond werd gescheiden afgegraven en gestockeerd naast de sleuf. Na de voltooiing van de registratie van de sleuven werden deze gedicht.

Binnen de grenzen van het onderzoeksgebied zijn geen archeologische waarden gekend. Op de percelen net ten noorden van het onderzoeksgebied werd in 2007 een proefsleuvenonderzoek uitgevoerd door de vroegere Kale-Leie Archeologische Dienst (KLAD). Op het terrein van ca. 3,5ha werden hoofdzakelijk recentere greppelsegmenten aangesneden. De meest noemenswaardige sporen die onderzocht werden tijdens dit onderzoek waren een kleine veldoven die op basis van geassocieerd vondstmateriaal werd gedateerd in de 17e tot 18e eeuw en een langwerpige, houtskoolrijke kuil die werd geïnterpreteerd als kolenbranderskuil. Aan de overzijde van de Maanbeek, ter hoogte van de Tabakstraat, werden bij vlakdekkend onderzoek in 2013 resten van Romeinse bewoning onderzocht. Er zijn aanwijzingen dat dit een gedeeltelijke steenbouw betrof. Onderzoek in de dorpskerk in de jaren '90 bracht resten aan het licht van een volmiddenleeuwse voorloper. Aangezien het onderzoeksgebied gelegen is in nabijheid van de ontwikkelingskern van Grammene dient ter hoogte van het onderzoeksgebied eveneens rekening gehouden te worden met een trefkans inzake middeleeuwse bewoning. Naast deze concrete aanwijzingen voor bewoning zijn bij verschillende veldprospecties ten

¹ <https://loket.onroerenderfgoed.be/archeologie/notas/notas/14563>

noordoosten van het onderzoeksgebied artefacten gerecupereerd uit het neolithicum, hetgeen enigszins indiceert dat de omgeving werd bewoond en bewerkt door de vroegste landbouwers in de streek. Naast de cartografische indicatoren van laatmiddeleeuwse bewoning en exploitatie zijn bij luchtfotografische prospectie menig cirkelvormige structuren herkend. Deze situeren zich hoofdzakelijk op de flanken van de Leievallei.

Tijdens het proefsleuvenonderzoek kwam slechts één relevant spoor aan het licht. Het betreft een 19de-eeuwse perceelsgracht die overeenkomt met de perceleringen op de cartografische bronnen. Elders werden geen sporen aangetroffen of gaat het om verstoringen, voornamelijk dan in de westelijke helft. De kenniswinst werd bijgevolg bereikt tijdens het proefsleuvenonderzoek. Er wordt dan ook **geen verder archeologisch onderzoek** geadviseerd.